

have været i Udvalget, idet nemlig Udvalgets Flertal er imod en Formueskat. Jeg har i Betænkningen paa Flertallets Vegne udførligt begrundet dette Standpunkt, som vi saaledes indtage. Det er i Hovedsagen dette, at hvis man vil paalægge en kommunal Formueskat, som vi jo endnu ikke have i nogen Kommune i Landet, bør det være en almindelig Forholdsregel og ikke en, der indføres for en enkelt Kommune, den største Kommune i Landet, medens alle øvrige Kommuner ikke kunne opkræve nogen Formueskat. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Medlemmer af Mindretallet vilde modsætte sig Formueskatten i den eller de særlige Kommuner, de interessere sig for i de kommunale Raad, naar den ikke blev indført i deres Nabokommuner eller andetsteds i Landet. — Men der er et andet Hensyn, som har gjort sig gældende hos Flertallet, naar vi bestemt modsætte os denne Formueskat, nemlig det, at der vil være overhængende Fare for, at Københavns Kommune vil miste en Del af sit i Forvejen, sammenlignelsesvis med andre Hovedstæder, meget ringe Antal af formuende Skatteydere, at disse med andre Ord skulde fortrække til Nabokommunerne, naar man indførte denne Formueskat ved Siden af Indkomstskatten. Efter den foreliggende Skala, som hele Udvalget fremsætter, vil en Mand med 40,000 Kr.s Indtægt, som med 2½ pCt. Skat nu svarer 1,000 Kr., allerede med de 20 pCt.s Forhøjelse, som det er indrømmet Kommunalbestyrelsen Ret til uden videre at foretage, og som den igennem Magistraten har anmeldt, at den agter at indføre straks, komme til at betale 1,920 Kr. i Stedet for 1,000 Kr., altsaa næsten dobbelt saa høj Skat som nu. Hvis han nu ejer den Million Kroner, hvoraf 40,000 Kr. er Renten, skal han yderligere betale omkring 700 Kr. om Aaret. De 288 Personer, der have 40,000 Kr. i Indtægt eller derover i København, ville faa et Skattepaalæg af mere end 600,000 Kr. ved *Indkomstskatten*, og de faa Personer, som eje mere end 100,000 Kr. og som naturligvis væsentlig ere de samme som de 288, der betale Indkomstskat af over 40,000 Kr., ville faa en *Formueskat* paa 400,000 Kr. Det vil med andre Ord sige, at paa et ganske ringe Antal, paa nogle faa Hundrede af de 300,000 Skatteydere, der findes i Byen, vilde der paa een Gang blive lagt en aarlig, forøget Skattebyrde af ca. 1 Mill. Kr., og det mene vi er mere, end man burde vove at gøre.

For manges Vedkommende vil alene Renten af den Sum, de kunne spare ved at flytte bort fra Byen, repræsentere, hvad de kunne bo for i en pragtfuld Villa i Københavns umiddelbare Nærhed. Allerede nu udøve jo nogle af Nabokommunerne Tiltrækningskraft, og allerede nu ere adskillige flyttede derhen, uagtet man har betegnet København som værende et Skattely paa Grund af den lave proportionelle Skat. I Nabokommunerne staar man kun og venter paa disse Folk, man arrangerer sig med dem, naar de flytte derud, og bliver undertiden enig med dem om, hvor meget de skulle svare i Skat. Det er en meget farlig Situation for Københavns Kommune, og det kan blive ødelæggende for den, hvis det blev almindeligt. Ikke blot vilde Kommunekassen lide derunder, men Byens Grundejere og Byens næringsdrivende vilde naturligvis ogsaa i høj Grad lide under, at de rigeste Folk med de største Indtægter foretrak at flytte bort. — En anden Sag er det selvfølgelig, hvis Formueskat til Kommunerne skulde blive indført i det hele taget, men indtil da maa Københavns Kommune vente. Det kan saa vist være farligt nok med den Revolution, som foreslaas ved den nye Skat med den stigende Skala. — Mindretallet har gjort nogle Bemærkninger, som jeg forbeholder mig under de foreliggende Omstændigheder, eventuelt for at forkorte Forhandlingen i Dag, at komme tilbage til ved anden Lejlighed.

Det er altsaa disse Forslag, som angaa Formueskatten, hvorom der ikke er tilvejebragt Enighed mellem Udvalgets Medlemmer. Saa have vi tilbage det andet Punkt, hvor der ikke er opnaaet Enighed; det er den Bevægelsesfrihed, som er foreslaaet at skulle gælde for Københavns Kommune. Det er Ændringsforslag Nr. 20, 21, 22, de tre Ændringsforslag høre altsaa sammen. Regeringen foreslaar Bevægelsesfriheden fastsat ved Bestemmelser, som den siger svare til de Bestemmelser, der findes i § 22 i Loven om kommunale Valg af 1908. Nu er der ganske vist her for København alligevel foreslaaet Regler, der afvige ret stærkt fra Bestemmelserne i § 22 i den nævnte Lov. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men jeg skal kun udtale, at det altsaa har været Hensigten, at København i Henseende til Bevægelsesfrihed skal have en *anden* Stilling end det øvrige Land, hvad der sikkert ogsaa nok er nødvendigt, og hvad der i hvert Fald let kan motiveres, eftersom den københavnske Skat jo efter Lovens Bestemmel-